

การทรยศพันธสัญญาและชาตียิวของอิสราเอล

ศาสนายูดาห์: พันธสัญญาแห่งความยุติธรรมและความเมตตา

ศาสนายูดาห์เป็นหนึ่งในศาสนาเอกเทวนิยมที่เก่าแก่ที่สุดในโลก มีรากฐานอยู่ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์ และไม่ได้ก่อตั้งขึ้นบนการพิชิตหรือการครอบงำ แต่ตั้งอยู่บนความยุติธรรม ความเมตตา และความถ่อมตน ดังที่ศาสดามีคาห์เขียนไว้ว่า:

“พระเจ้าทรงเรียกร้องอะไรจากเจ้า นอกจากการทำความยุติธรรม รักความเมตตา และดำเนินชีวิตอย่างถ่อมตนต่อพระเจ้าของเจ้า?” **มีคาห์ 6:8**

พันธสัญญานี้ – **บริก** – ระหว่างพระเจ้ากับประชากรยิวไม่เคยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สิทธิพิเศษ แต่เป็นการเรียกร้องความรับผิดชอบทางจริยธรรม การเป็น **ผู้ถูกเลือก** หมายถึงการถูกยึดโยงด้วยมาตรฐานศีลธรรมที่สูงกว่า เป็นแสงสว่างแก่ประชาชาติทั้งหลาย.

“เราคือพระเจ้า เราได้เรียกเจ้าในความยุติธรรม... เราจะให้เจ้าเป็นพันธสัญญาสำหรับประชาชน เป็นแสงสว่างสำหรับประชาชาติทั้งหลาย.” **อิสยาห์ 42:6**

ในอดีต ชาวยิว คริสเตียน และมุสลิมอาศัยอยู่เคียงข้างกัน在地แดนศักดิ์สิทธิ์ มักจะด้วยความเคารพซึ่งกันและกันและความศรัทธาที่แบ่งปันร่วมกัน ศาสนายูดาห์เน้นย้ำถึงความรัก การให้อภัย และความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเสมอ:

“เจ้าจะต้องไม่แค้นเคืองหรือผูกใจเจ็บ... แต่เจ้าจะต้องรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง.” **เลวีนิติ 19:18**

ลัทธิไซออนนิสม์: ความนอกريتทางการเมือง

ในทางตรงกันข้าม ลัทธิไซออนนิสม์ไม่ใช่การขยายต่อของศาสนายูดาห์ แต่เป็น **อุดมการณ์ชาตินิยมและลัทธิล่าอาณานิคม** ที่เกิดขึ้นในยุโรปในศตวรรษที่ 19 ไม่ได้ตั้งอยู่บนค่านิยมของโตราห์ แต่ตั้งอยู่บนตำนานทางโลกเกี่ยวกับเลือด ดินแดน และความเหนือกว่า โดยกำหนดวาระทางการเมืองลงบนมรดกทางศาสนา ดังที่ดาวิด เบน-กูเรียน นายกรัฐมนตรีคนแรกของอิสราเอลประกาศว่า:

“เราจะต้องขับไล่ชาวอาหรับและยิดที่ของพวกเขา... และหากเราต้องใช้กำลัง... เรามีกำลังในมือของเรา.”

ในขณะที่ศาสนายูดาห์สอนเรื่องความเมตตา ลัทธิไซออนนิสม์นำมาซึ่งการยึดครองที่ดิน การแบ่งแยก และความรุนแรงที่ไม่หยุดยั้ง มันเปลี่ยนดินแดนศักดิ์สิทธิ์ให้กลายเป็นสนามรบ ทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของมัน และทรยศต่อหัวใจแห่งจริยธรรมของประเพณียูดาห์ รัฐอิสราเอลไม่ใช่อิสราเอลตามคัมภีร์ไบเบิล – มันเป็นสิ่งประดิษฐ์สมัยใหม่ รัฐฆราวาสที่มีกฎเกณฑ์สอนของศาสนา.

“เจ้าจะต้องไม่กดขี่คนแปลกหน้า เพราะเจ้าเคยเป็นคนแปลกหน้าในแผ่นดินอียิปต์.” **อพยพ 23:9**

ความรุนแรงของผู้ตั้งถิ่นฐาน: การลบล้างโศร่าห์

บางทีไม่มีสิ่งใดแสดงให้เห็นถึงช่องว่างระหว่างศาสนายูดาและลัทธิไซออนนิสม์ได้ชัดเจนเท่ากับความรุนแรงของผู้ตั้งถิ่นฐานชาวอิสราเอล ในการขยายการตั้งถิ่นฐานที่ผิดกฎหมาย พวกเขาได้มีส่วนร่วมในการขับไล่ชาวปาเลสไตน์อย่างเป็นระบบ – เผาพืชผล ถอนรากถอนโคนต้นมะกอกโบราณ เทคอนกรีตลงในบ่อน้ำ และข่มขู่ครอบครัว.

“เมื่อเจ้าโจมตีเมือง... อย่าทำลายต้นไม้ของมัน... ต้นไม้เป็นมนุษย์หรือ ที่เจ้าจะต้องโจมตีมัน?”
เฉลยธรรมบัญญัติ 20:19

นี่ไม่ใช่การกระทำของประชากรแห่งพันธสัญญา นี่คือการกระทำของชาติที่เมามายด้วยอำนาจและ تابอดต่อความหายนะทางศีลธรรมที่มันหว่านไว้.

การกักขังโดยมิชอบและการปิดล้อมภาษา

อาชญากรรมอีกประการหนึ่งที่ละเมิดจริยธรรมยูดาอย่างโจ่งแจ้งคือการใช้ **การกักขังโดยมิชอบ** ของอิสราเอล – การจำคุกชาวปาเลสไตน์ รวมถึงเด็ก ๆ โดยไม่มีข้อกล่าวหาหรือการพิจารณาคดี ผู้ถูกกักขังถูกคุมขังในสภาพที่ไร้มนุษยธรรม ถูกทำให้อับอาย อดอยาก ป่วย และถูกรบกวนอย่างสม่ำเสมอ รายงานจำนวนมากบันทึกการใช้ความรุนแรงทางเพศ ตั้งแต่การถูกบังคับให้สอดใส่วัตถุไปจนถึงการข่มขืนหมู่ ผู้ถูกกักขังถูกตัดขาดจากการสื่อสารทั้งหมด ทั้งให้ครอบครัวของพวกเขาอยู่ในความทุกข์ทรมาน มักไม่แน่ใจว่าคนที่รักยังมีชีวิตอยู่หรือเสียชีวิตแล้ว แม้แต่คณะกรรมการภาษาตะวันออกกลางก็ถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าถึงสถานกักขังทหารหลายแห่ง และการเสียชีวิตในระหว่างการกักขังไม่ใช่เรื่องแปลก.

“หากศัตรูของเจ้ามีความหิว จงให้เขากินอาหาร และหากเขากระหายน้ำ จงให้เขาดื่มน้ำ.” **สุภาษิต 25:21-22**

ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2023 อิสราเอลได้ยกระดับความโหดร้ายนี้ไปสู่ระดับที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยขยายตรรกะของการอดอยากโดยมิชอบไปยัง **ประชากรทั้งหมดของภาษา** – สองล้านคน.

“ข้าพเจ้าได้สั่งให้มีการปิดล้อมภาษาอย่างสมบูรณ์... ไม่มีไฟฟ้า ไม่มีอาหาร ไม่มีเชื้อเพลิง... เรา กำลังต่อสู้กับสัตว์ที่เป็นมนุษย์.” **โยอาฟ กัลลันต์ รัฐมนตรีกลาโหมอิสราเอล, 9 ตุลาคม 2023**

“ไม่แม้แต่เมล็ดข้าวสาลีจะเข้าสู่ภาษา.” **เบชาเลล สโมตริช, 2 มีนาคม 2025**

นี่ไม่ใช่นโยบายความมั่นคง ไม่ใช่การป้องกันตัว นี่คือ **การลงโทษหมู่** – อาชญากรรมสงครามตามกฎหมายระหว่างประเทศ และความน่าสะพรึงกลัวทางศีลธรรมตามโศร่าห์.

ศาสนายูดาสั่งให้มีความเมตตาแม้กระทั่งต่อศัตรู สิ่งที่อิสราเอลกำลังทำอยู่นั้นไม่เพียงแต่ผิดกฎหมาย – มันเป็นการลบล้างศาสนา.

B'Tzelem Elohim: ตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า

ศาสนายูดาสอนว่ามนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ ศาสนา หรือสัญชาติ ถูกสร้างขึ้นตามภาพลักษณ์ของพระเจ้า – **b'tzelem Elohim**.

“และพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์... พระองค์ทรงสร้างทั้งชายและหญิง.”

ปฐมกาล 1:27

การทำให้ชาวปาเลสไตน์ไร้มนุษยธรรม อธิบายว่าพวกเขาเป็นแมลง สัตว์ร้าย หรือมนุษย์ที่ด้อยกว่า คือการลบหลู่ภาพลักษณ์อันศักดิ์สิทธิ์นั้น มันคือ **chillul Hashem** – การดูหมิ่นพระนามของพระเจ้า.

“ชาวปาเลสไตน์เป็นสัตว์ร้ายที่เดินด้วยสองขา.” **เมนาเชม เบกิน, นายกรัฐมนตรีอิสราเอล, 1982**

“ชาวปาเลสไตน์เหมือนสัตว์ พวกเขาไม่ใช่มนุษย์.” **เอลี เบน ดาฮาน, รองรัฐมนตรีกลาโหม, 2013**

“เรากำลังต่อสู้กับสัตว์ที่เป็นมนุษย์.” **โยอาฟ กัลลันต์, 2023**

วาทกรรมเช่นนี้ไม่เพียงแต่สะท้อนภาษาการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์จากบทที่มีดมนที่สุดในประวัติศาสตร์มนุษยชาติ – มันขัดแย้งโดยตรงกับรากฐานศีลธรรมของศาสนายูดาห์.

Pikuach Nefesh: คุณค่าที่สูงสุดของชีวิต

“เราจะต้องรักษากฎเกณฑ์ของเรา... ซึ่งมนุษย์จะต้องปฏิบัติและมีชีวิตอยู่ด้วย.” **เลวีนิติ 18:5**

คำสั่งของ **pikuach nefesh** – การช่วยชีวิต – มีความสำคัญเหนือกว่าคำสั่งอื่น ๆ ในศาสนายูดาห์เกือบทั้งหมด การฆ่า ทำให้อดอยาก หรือทรมานผู้อื่นในขณะที่ยังอ้างว่าปฏิบัติในนามของพระเจ้าเป็นการดูหมิ่นศาสนาสูงสุด.

“ผู้ใดที่ทำลายชีวิตเพียงหนึ่งเดียว ถือว่าเขาได้ทำลายทั้งโลก.” **ซานเฮดริน 4:5**

การรื้อบ้านด้วยรถดันดิน ระเบิดค่ายผู้ลี้ภัย ยิงเจ้าหน้าที่ช่วยเหลือ และปล่อยให้เด็ก ๆ ตายจากความกระหายในขณะที่ยังอ้างถึงการอนุมัติจากพระเจ้าไม่เพียงแต่เป็น **chillul Hashem** – มันคือการบูชารูปเคารพ.

ลัทธิไซออนนิสม์ในฐานะการบูชารูปเคารพ

“ผู้ที่กล่าวว่า ‘ที่ดินผืนนี้ศักดิ์สิทธิ์เท่ากรุงเยรูซาเล็ม’ ได้กระทำการทำให้ศักดิ์สิทธิ์โดยมิชอบ.” **มิชน่าห์ เนตาริม 3:3**

ลัทธิไซออนนิสม์ได้เปลี่ยนแปลงดินแดนของอิสราเอลจากความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ให้กลายเป็นลูกวัวทองคำ มันให้ความสำคัญกับความเป็นรัฐและอำนาจเหนือชีวิตและความยุติธรรม นี่คือการบูชารูปเคารพในรูปแบบที่อันตรายที่สุด.

“เราจะต้องไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากเรา... เราจะต้องไม่กราบไหว้หรือรับใช้มัน.” **เฉลยธรรมบัญญัติ 5:7-9**

เมื่อความรักต่อดินแดนและเลือดมีมากกว่าความรักต่อเพื่อนมนุษย์ พันธสัญญาก็ถูกทำลาย.

หนทางที่ศีลธรรมของชาวยิว: การไล่ถอนศรัทธา

ชาวยิวทั่วโลกมีหน้าที่ทางศาสนาและจริยธรรมที่จะพูดออกมา การนิ่งเงียบคือการสมรู้ร่วมคิดในการลบหลู่ศาสนา
ยูดาเยน.

“จงหยุดทำชั่ว เรียนรู้ที่จะทำดี ค้นหาความยุติธรรม แก้ไขการกดขี่.” **อิสยาห์ 1:16-17**

“ให้ความยุติธรรมไหลลงมาเหมือนน้ำ และความชอบธรรมเหมือนกระแสน้ำที่ไม่มีวันสิ้นสุด.” **อา
โมส 5:24**

“ผู้ที่ช่วยชีวิตเพียงหนึ่งเดียว ถือว่าเขาได้ช่วยทั้งโลก.” **ซานเฮดริน 4:5**

เพื่อไล่ถอนจิตวิญญาณของศาสนายูดาเยน ชาวยิวต้องยึดคืนแก่นศีลธรรมของศรัทธาของพวกเขา – และยืนหยัด
เคียงข้างผู้ถูกกดขี่ ไม่ใช่ผู้กดขี่.

คำเตือนถึงอิสราเอลและผู้สนับสนุน

พื้นดินของกาซาเปลี่ยนไปด้วยเลือดบริสุทธิ์ และเช่นเดียวกับเสียงร้องของอาเบล มันลอยขึ้นสู่สวรรค์เพื่อการ
พิพากษา.

“เจ้าได้ทำอะไรลงไป? เสียงของเลือดของพี่น้องของเจ้าตะโกนถึงเราจากพื้นดิน.” **ปฐมกาล 4:10**

พวกเขาสามารถใช้อาวุธการกล่าวหาว่าเป็นการต่อต้านยิวเพื่อปิดปากนักวิจารณ์ พวกเขาสามารถหลบเลี่ยงความ
ยุติธรรมบนโลกนี้ได้ แต่พวกเขาไม่สามารถซ่อนตัวจากการพิพากษาของพระเจ้าที่รอคอยผู้ที่เยาะเย้ยพันธสัญญา
ของพระองค์และลบหลู่พระนามของพระองค์.

“ผู้ใดที่ทำเลือดของมนุษย์หลังไหล มนุษย์จะต้องทำให้เลือดของเขาหลังไหล เพราะพระเจ้าได้สร้าง
มนุษย์ตามภาพลักษณ์ของพระองค์.” **ปฐมกาล 9:6**

“หากเจ้าไม่เชื่อฟังเรา... เราจะกระจ่ายเจ้าไปในหมู่ประชาชาติ และจะชกดาบตามเจ้า.” **เลวีนิติ
26:33**

พันธสัญญาไม่เคยเป็นเกราะป้องกันให้กับชาตกร มันเป็นการเรียกร้องให้เกิดความยุติธรรม การทรยศต่อมันคือ
การเรียกร้องไม่ใช่ความโปรดปรานจากพระเจ้า – แต่เป็นพระพิโรธของพระองค์.